

[Hans Hedtoft.]

paa, at de Folk, der kender den virkelige Praksis mellem Ministerierne og Kommunerne og kender dette Forhold til de offentlige Arbejder gennem Aarene, kan have foreslaaet eller tilraadet noget saa hovedløst som det, der har fundet Sted her.

Og saa kom den højtærede Statsminister med en Bemærkning, der virkelig bør blive Dagens Clou. Han citerede det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, og han gentog, hvad der er Refrain i hver ledende Artikel i det kommunistiske Dagblad „Land og Folk“: Det er ikke Vælgernes, det er ikke Valgdagens Skyld, at vi har faaet en Regering Knud Kristensen, men det er *min* Skyld. Jeg har mit Ansvar, sagde den højtærede Statsminister, jeg kunde selv have været Socialminister i Dag, hvis jeg og mit Parti havde villet det. Ja, det maa jeg sige, det er ret en statsministeriel Tale. Se, naar vi skal snakke Regering og Regeringsdannelse, saa maa jeg, naar saadanne Bemærkninger fremføres, have Lov til at sige til den højtærede Statsminister og til alle andre, at vi sagde fra socialdemokratisk Side, ikke efter Valget, men før Valget, aldeles tydeligt og klart til alle, hvad vi vilde, og hvor vi stod. Vi sagde: hvis Valgdagen udpeger os dertil, er vi naturligvis villige til at paatage os den parlamentariske Pligt, ethvert Parti har til at danne Regering, men vi gaar ikke ind i nogen Samlingsregering. Vi maatte paa Grund af visse Herrers Agitation under Valgkampen gentagne Gange dementere et Rygte, som visse havde travlt med at udbrede om, at der kom en kommunistisk-socialdemokratisk Regering, og erklære, at en saadan Regering kom der heller ikke. Vi sagde videre, at vi ej heller indtraadte i en Samlingsregering. Saa kom Valgdagen, og vi har aabent vedgaaet, at den gav os et forbigaaende, alvorligt politisk Nederlag. Vi tabte 18 Mandater, som blev flyttet over til Kommunerne. Vor Stilling til dem er klar og utvetydig, og derfor var vor Stilling efter Valget den samme som før Valget. Vi *vilde* ikke danne Regering, al den Stund der nu i denne Sal og indtil næste Valg sidder en borgerlig Folketingsmajoritet af Partier, som førte deres Valgkamp paa den Maade, der er kendt, som var enige om at skælde os og vort Program ud, og alt andet var de inderligt uenige om. Nu er de i Gang med at regere Danmark, og hvordan det gaar, har Danmark et levende Indtryk af. Mit Ansvar i den Relation, Statsministeren talte om her, skal jeg nok bære; det skal jeg vedkende mig over for danske Vælgere.

Vi havde paa Forhaand gjort Vælgerne opmærksomme paa vor Stilling. Jeg havde nær sagt, for stadig væk at citere det Blad, den højtærede Statsminister nys citerede, „Land og Folk“, at den nuværende Regering sidder i Kraft af noget, der tidligere stod paa en Plakat, som Kommunerne slog op Landet over: Folkets Vilje, Landets Lov.

Den højtærede Statsminister replicerede videre til mig, og da han skulde bevise, at der manglede Arbejdskraft rundt omkring, fik vi ikke den Historie, der blev fortalt i „Ambassadeur“, hvor det jo var Mangelen paa Bogtrykkere og Bogbindere og Kontorister, der skulde berettigg Cirkulærets Udsendelse, nej, nu var det Mangelen paa Snekastere. Ja, jeg maa indrømme, jeg kender ikke disse Ting helt i Enkeltheder. Jeg har oplevet nogle Gange i denne Vinter, naar jeg er gaaet hjemmefra til mit Kontor, at se Arbejdere staa stille op i Timevis om Morgenen i Sne og Sjap og Søle, ventende paa at faa deres Tegn for at kunne faa Lov til at kaste Sne. Jeg ved positivt, at der ved Snekastningen i indeværende Aar her i København er sket det, at en Del, der havde meldt sig paa et bestemt Sted for at faa Arbejde, paa Grund af manglende Værktøj ikke naaede at komme i Arbejde efter at have staaet lang Tid og ventet. Men ærlig talt, højtærede Statsminister, er det nu en helt værdig Argumentation for at forklare dette Cirkulære at tale om manglende Snekastere? Er det helt rimeligt at ty til noget saadant? Jeg synes det ikke. Heller ikke at ty til disse Talemaader om, at Statsministeren ønsker, der maa gøres noget for, at Arbejderne søger hen, hvor Arbejdet findes. Ja, sagt i Almindelighed er denne Bemærkning jo rigtig, men hvor er Forklaringen paa, at man gør Tusinder af københavnske Familiefædre arbejdsløse, gør dem arbejdsløse i Kraft af dette Cirkulære og den manglende Dispensationsbestemmelse? Hvor skal de søge hen? Skal de tage til Lolland-Falster i Forventning om Sukkerroehøsten og Sukkerroesaeningen, der følger om en Maanedes Tid eller saadan noget? Nej, højtærede Statsminister, der er intet Forsvar for dette Cirkulæres kategoriske Bestemmelser. Det er, som jeg har sagt, en Udfordring over for den arbejdende Befolkning.

Det er heller ikke noget Forsvar, naar den højtærede Statsminister til sidst sagde: Men hvis det er saa galt, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft forklarer — saadan noget lignende tror jeg Statsministeren sagde —, saa kunde Kommunerne jo udføre det Arbejde, de har i Gang,